

Đề bài

Em hãy tả
hàng cây hai
bên đường của
làng em.

Bài làm

Ai muốn vào làng em cũng phải đi qua một con đường thẳng tắp. Hai bên đường là hai rặng phi lao xanh ngắt. Hai rặng phi lao này là do các cụ phụ lão làng em trồng độ năm, sáu năm nay.

Ngày ấy, mỗi cây trồng còn bé tí, yếu ớt phải có vành tre bao quanh bảo vệ để trâu bò khỏi phá. Đội thiếu niên chúng em được phân công chăm sóc, vun tưới hàng ngày. Bây giờ thì cây đã cao vút xanh um. Đứng trên đê nhìn xuống hai hàng cây cứ nhỏ dần, nhỏ dần rồi chập vào thành một màu xanh thẫm. Từng thân cây to bằng cột nhà, cách nhau khoảng vài mét đều đặn. Cảnh cây vươn ra chỉ chút, cảnh nọ vượng cảnh kia. Lá cây nhỏ dài, có nhiều đốt, rủ xuống từng chùm. Chỉ cần một làn gió nhẹ thổi là phi lao đã cất tiếng reo vui. Đứng dưới gốc cây mà nhìn thì tưởng như cây cao vút tận trời xanh. Nhiều chú chim sâu riu rít chuyển từ cảnh nay sang cảnh kia, vừa kêu tích tích vừa nghiêng nghiêng, ngó ngó tìm bắt những con sâu.

Những buổi trưa hè đón trâu về đi dưới hai hàng phi lao ấy thì rất khoan khoái. Bóng cây như một bức màn mềm mềm che dịu ánh nắng chói chang. Theo chiều gió, lá cây rì rào, reo vui như muốn đưa người vào giấc ngủ êm đềm. Bác xã viên đi làm đồng vất vả, anh cán bộ đạp xe trên đường xa mệt nhọc, qua đây ai cũng muốn dừng chân nghỉ. Chỉ cần ngồi một lát là mồ hôi biến đâu mất, ai nấy tỉnh táo, dễ chịu hẳn. Chẳng thế mà có người nằm khênh ven đường đánh một giấc ngon lành. Còn em, em quên sao được những ngày hè, lí thú, bổ ích. Có buổi trưa em tranh thủ ra đây học bài, đọc được đến mấy chục trang sách. Có những chiều em dắt trâu đứng đỉnh bước trên đường này. Vui nhất là những buổi chúng em cắm trại hè dưới bóng cây mát rượi.

Nhìn con đường rợp bóng cây xanh, em lại nhớ công ơn Bác Hồ. Bác đã phát động Tết trồng cây, tự tay Bác đã trồng biết bao cây xanh. Vâng lời Bác dạy, chúng em cố gắng chăm sóc những hàng cây, không để trâu bò làm gãy. Chúng em sẽ trồng nhiều cây hơn nữa để cho tổ quốc ngày một xanh tươi.

Nguyễn Thị Hải